

AZ ÚRVACSORA – 10. Krisztus testének titka

Bor Ferenc élőben elhangzott tanításának nyers szövege

Ságvár, 2018. 02. 05.

Szeretettel köszöntünk benneteket. Köszönjük az Úrnak, hogy az időtöket az Úr Jézusnak szántátok és eljöttetek a gyülekezetbe. Nagyon sok kijelentés van Isten Igéjében és ez meg nem szűnik. Folyamatosan jön Krisztus Testéhez. Szinte naponta találkozhatunk vele. Természetesen Isten az éhes szíveket tudja megelégtíteni. Tehát kell egy szellemi éhségnek lenni bennünk. Ott kell lennie egy tűznek, mert azt a tüzet kell kivinni a világba, ami az Evangéliumban van. Különben ha mi nem lobogunk a tűzben, akkor a világban élők sem lobbannak lángra. Tehát nem szabad, hogy elhalványodjon bennünk Isten tüze.

Az úrvacsora sorozatunkat folytatjuk, a 10. rész következik, címe: *Krisztus testének a titka*. Eddig a sorozat főképpen az Úr Jézus véréről szolt, most áttérünk az Úr Jézus testére.

1. A gyülekezeti Test

Jézus azért jött, hogy létrehozza a gyülekezeti Testet a földön. A Biblia Jézust második Ádámnak nevezi.

1Korinthus 15,45.

45. Így is van megírva: Lón az első ember, Ádám, élő lélekké; az utolsó Ádám életet adó Szellemmé.

Az első Ádám az, aki az Éden kertben lakozott egy darabig. A második Ádám pedig az Úr Jézus. Jézus megkapta Istentől a teljes uralmat és a tekintélyt a földön, és a mennyen egyaránt.

Máté 28,18.

18. És hozzájuk menvén Jézus, szóla nékik, mondván: Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön.

Jézus a küldetésének látta azt, hogy felállítsa az Atya uralmát minden nemzetben. De ehhez szüksége volt a gyülekezeti Testre, amelyet az újjászületett hívők alkotnak. A gyülekezeti Testet többféleképpen nevezik. Egyháznak, Eklézsiának, Krisztus Testének. Ez mind ugyanazt jelenti. Tudjuk, hogy az úrvacsorában Isten Szelleme egyesül velünk és egyé tesz minket az Atyával és a Fiával. Az Úr a saját életét adja nekünk, és beleplántál minket a maga testébe. Más fordítás szerint fogjuk olvasni az 1Korinthus 12,13 Igét. Más fordítás alatt értem az Ana Mendez könyvében található Igét.

1Korinthus 12,13. Más fordítás

13. Mert mindnyájan egy Szellem által vagyunk belekeresztelve egy testbe, legyenek azok zsidók vagy görögök, szolgák vagy szabadok; és ugyanazzal a Szellemmel vagyunk megítatva mindnyájan.

Mivel egy Szellemmel vagyunk megítatva, ezért lehetséges az, hogy többen is ugyanazt a kijelentést kapják. Jézus a mennybemenetelével mindent betöltött. Ugyanakkor megalapította az elrejtett Testét is a földön. Isten királysága bennünk van.

Efézus 4,10–14.

10. Aki leszállott vala, ugyanaz, aki fel is ment, feljebb minden egeknél, hogy betöltse a mindenséget.

11. És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket evangélistákul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókul:

12. Szolgálat munkájára tökéletesítve a szenteket, a Krisztus Testének építésére:

13. Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére,

14. Hogy többé ne legyünk gyermekek, akik mindenféle tanítás szelében ide-oda hanyódnak és sodródnak az emberek álnokságától, tévútra csábító ravaszságától,

A 11-es versben fel van sorolva az öt szolgálat, ami az újszövetségben működik. De ehhez még hozzátartoznak a segítő szolgálatok és minden más, amit itt Krisztus Testében lehet végezni. Ezt majd később fogjuk olvasni az 1Korinthus 12,28-ban. A 14-es versben van egy felhívás, hogy ne sodortassunk el, mert vannak hamis tanítók. Meg kell állnunk Isten igazságának a középvezetési vonalában. Ez a teljesség akkor fog megvalósulni, amikor minden tag tökéletes összhangban lesz egymással. Ez az isteni fajta szeretet által jön létre.

János 17,20–23.

20. De nem csak őérettük könyörgök, hanem azokért is, akik az ő beszédükre hisznek majd énbenem;

21. Hogy mindnyájan egyek legyenek; amint te énbenem, Atyám, és én tebenned, hogy ők is egyek legyenek mibennünk: hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem.

22. És én azt a dicsőséget, amelyet nékem adtál, önökik adtam, hogy egyek legyenek, amiképpen mi egyek vagyunk:

23. Én őbenük, és te énbenem: hogy tökéletesen egyé legyenek, és hogy megismerje a világ, hogy te küldtél engem, és szeretted őket, amiképpen engem szerettél.

Nagyon fontos az Evangélium hirdetése a világ felé. De még fontosabb a szeretet, hogy lássák azt, hogy a Krisztus Teste egységben jár. Jézus a mennyből vigyáz a befejezett művére, a krisztusi Testre, ahol Ő a fej, mi pedig a tagjai vagyunk, akiknek harmóniában kellene mozogniuk Ővele.

Kolosse 1,18.

18. És Ő a feje a Testnek, a Gyülekezetnek: aki a kezdet, elsőszülött a halottak közül; hogy mindenekben Ő legyen az első;

Amikor elvesztettük az úrvacsora lényegét és fontosságát, akkor elvesztettük a Test hatalmi helyzetét is. Itt a gyülekezeti Testre utalok. A gyülekezeti Test sajnos szétesett és darabokra tört az egész földön. Az igehirdetések sokaságával szeretnék egyesíteni Krisztus Testét, de ebben nincs meg Jézus testének evéséből származó egyesítő erő. Tehát az úrvacsorára van szükség. Pál apostol azért imádkozott, hogy megnyíljanak a szemünk és megértsük, hogy kik vagyunk? Mit jelent az, hogy mi vagyunk az Ő Teste?

1Korinthus 12,27–28.

27. Ti pedig a Krisztus Teste vagytok, és tagjai rész szerint.

28. És pedig némelyeket rendelt az Isten a Gyülekezetben először apostolokul, másodsor prófétákul, harmadszor tanítókul; aztán csodatévő erőket, aztán gyógyításoknak ajándékait, segítőket, vezetőket, nyelvek nemeit.

Itt vannak a segítő megemlítve. Egyéb szolgálatok, amelyek épp olyan fontosak, mint az öt pulpitus mögötti szolgálat. Nyugodtan kihúzhatod magad, amikor evangelizálsz emberek felé, mert ez épp olyan fontosságú Isten szemében, mint bármelyik más szolgálat. Krisztus Testének lenni nemcsak azt jelenti, hogy annak tagja vagyunk és útlevelünk van a mennybe, ami szabad belépést biztosít oda, hanem az Ő Testének tagja lenni, az egy erőteljes igazság. Azt jelenti ez, hogy Jézus szó szerint jelen van a földön. A maga teljes tekintélyével és minden tulajdonságával.

Efézus 1,16–23.

16. Nem szűnöm meg hálát adni érettetek, említést téve rólatok az én imádságaimban;

17. Hogy a mi Urunk Jézus Krisztusnak Istene, a dicsőségnek Atyja adjon néktek bölcsességnek és kijelentésnek szellemét az Ő megismerésében;

18. És világosítsa meg szívetek szemeit, hogy tudhassátok, mi az Ő elhívásának reménysege, mi az Ő öröksége dicsőségének gazdagsága a szentekben,

19. És mi az Ő hatalmának felséges nagysága irántunk, akik hiszünk, az Ő hatalma erejének ama munkája szerint,

20. Amelyet megmutatott a Krisztusban, mikor feltámasztotta Őt a halálból, és ültette Őt a maga jobbára a mennyekben.

21. Magasan minden fejedelemség és hatalmasság és erő és uraság és minden név fölél, mely neveztetik nemcsak e világon, hanem a következőben is:

22. És mindeneket vetett az Ő lábai alá, és Őt tette mindeneknek fölötté a Gyülekezetnek fejevé,

23. Mely az Ő Teste, teljessége Őnéki, aki mindeneket betölt mindenekkel.

Ez az igesor talán az újszövetség legerőteljesebb szakaszainak egyike. Amíg a szemünk meg nem világosodik, hogy az Ige igazságában és erejében éljünk, addig teli leszünk problémákkal és azt hihetjük, hogy Isten egyszer meghallgat minket, máskor pedig nem. Mi a kulcsa annak, hogy a szemünk megvilágosodjék és áttörhessük a korlátokat? Az a kulcs, amikor megtörjük a kenyeret az úrvacsorában, ahol megjelenik Krisztus teste a maga dicsőségében. Az emmausi úton a tanítványok Jézussal együtt haladtak. Erről már korábban hallottatok tanítást. Ezek a tanítványok hallgatták Jézust, érezték a kenetét, de mégsem tudták felismerni Őt. Így van ezzel sok keresztyén is, akik Krisztus Testének a tagjai. Jézussal járnak, hallgatják Őt, érzik a Szellemét, de nem lépnek be abba a valóságba, ahol megismerik és megértik Őt. A kenyér megtörésekor az Úr kijelenti magát nekünk és bennünk. Más fordításból olvassuk a következő Igéket.

Lukács 24,15–16. 30–31/a. Más fordítás

15. Történt pedig, hogy miközben beszélgettek és vitatkoztak maguk között, maga Jézus lépett hozzájuk, és velük együtt ment.

16. Szemük azonban leplezett volt, hogy ne ismerjék meg Őt.

30. És amikor velük együtt asztalhoz ült, vette a kenyeret, hálát adott, megtörte, és nekik adta.

31/a. Akkor megnyílt a szemük, és felismerték Őt.

Maga Jézus engedte meg ezt a szellemi vakságot és csak később vette ezt le róluk, mert ezzel terve volt. Világossá akarta tenni, hogy milyen nagy örökség az, amit nekünk hátrahagyott, ez pedig a kenyér megtörése. Amikor esszük Jézus testét, a szemünk felnyílik a megértésre és felismerjük azt a gazdagságot, amivel megajándékozott bennünket. Nevezetesen, hogy szemtől szembe láthatjuk Őt. Ilyen módon szemlélni Őt mindannyiunk öröksége, ami az Ő képmására formál át minket.

János 14,19–20.

19. Még egy kevés idő és a világ nem lát engem többé; de ti megláttok engem: mert én élek, ti is élni fogtok.

20. Azon a napon megtudjátok majd ti, hogy én az én Atyámban vagyok, és ti énbenem, és én tibennetek.

E verseknél fontos megfigyelnünk azt, hogyan nyílnak meg a szellemi szemeink? Amikor szemléljük Őt, felismerjük, hogy egy szellem vagyunk az Úrral. Amikor a szellemi szemünk megnyílik, megváltozik a látásmódunk. Nem a láthatókra tekintünk már, hanem a láthatatlanokra. A szellemi dolgokra. Az örökkévaló dolgokra.

2. Az Úr teste

Jézus azért jött, hogy megalapítsa Testét a földön.

1Korinthus 12,12.

12. Mert amiképpen a test egy és sok tagja van, az egy testnek tagjai pedig, noha sokan vannak, mind egy test, azonképpen a Krisztus is.

Krisztus Teste annyira fontos, hogy Isten belénk ültette az Ő tervét. Ő a Testén keresztül gyakorolja az uralmát és állítja fel királyságát itt a földön. Ezért döntő fontosságú az Atyához fűződő kapcsolatunk, hogy teljesen felismerjük Krisztus Testét. Rálássunk és megértjük azt. Az újszövetség tanítása nagy hangsúlyt fektet arra, hogy megértjük, mit jelent megkülönböztetni az Úr Testét. Krisztus Testének megvetése, vagy félreértése betegséget, gyengeséget, vagy a fizikai test halálát is eredményezheti. Hozzáteszem, hogyha megértés nélkül vesszük az úrvacsorát és Jézus testét magunkhoz, akkor abból nincs semmi hasznunk. Hány évtizeden

keresztül nem értettük azt, hogy miért vesszük magunkhoz Jézus testét! Azt elmondták, hogy ez Jézus teste, régebben azt is hozzátették, hogy nem szabad megfognod. Hisszük, hogy ebből komoly világosságot kapunk. Ma az egyik legnagyobb probléma ennek a félreértelmezése. Krisztus Teste a világ minden részén töredezett és szétszakított. Hívók milliói élnek betegen, vagy halnak meg, mert megtámadják és megosztják Krisztus Testét. Azt a krisztusi Testet, amit az Úr Jézus hozott létre, amit az Úr Jézus vére megmosott, mert mi mindannyian meg vagyunk mosva a Bárány vérével. Hogyha egy keresztény egy másik keresztényt kritizál, akkor a Bárány vérével kritizálja. Az 1Korinthus 11. fejezetében találjuk meg az úrvacsorával kapcsolatban leggyakrabban használt részt. Ez a leginkább félreértett szakaszok egyike.

1Korinthus 11,23–26.

23. Mert én az Úrtól vettem, amit néktek előtökbe is adtam: hogy az Úr Jézus azon az éjszakán, melyen elárultaték, vette a kenyeret,

24. És hálákat adván, megtörte és ezt mondotta: Vegyétek, egyétek! Ez az én testem, mely tiérettetek megtöretik; ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.

25. Hasonlatosképpen a pohárt is vette, minekutána vacsorált volna, ezt mondván: E pohár amaz új szövetség az én vérem által; ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre.

26. Mert valamennyiszer eszitek e kenyeret és isszátok e pohárt, az Úrnak halálát hirdessétek, amíg eljövend.

Amikor Ana Mendez naponta kezdett úrvacsorát venni, a szeme megnyílt az ebben az igesorban rejlő igazság meglátására. A Szent Szellem megmutatta, hogy Jézus teste érettünk töretett meg. Ez két okból történt. Az egyik az, hogy megmutassa a világnak a szeretetét, a másik pedig, hogy megértsük, milyen hatással voltak a bűneink Jézus fizikai testére. Egyszer, amikor Ana Mendez úrvacsorát vett, látta Jézust keresztre feszítve. Látta a sebeit és az eltorzult arcát. Minden bűnét felismerte a sebeiben, amelyekre a neve volt felírva. Aztán hallotta, hogy Jézus szólt hozzá: Ez az én testem, amely megtöretett érted. Fájdalom járta át Ana Mendez testét, amikor felismerte, hogy az ő bűnei szegezték fel a keresztre Jézust. Valójában a mi bűneink eredményezték Jézus megkínzását, meggyilkolását és halálát. Amikor megértjük ezt, akkor jutunk el az igazi megtérésig. Ez az, amit a Szellemmel megtelt Pál is mondott a zsidóknak pünkösöd napján.

Apostolok cselekedetei 2,36–37.

36. Bizonytal tudja meg azért Izraelnek egész háza, hogy Úrrá és Krisztussá tette Őt az Isten, azt a Jézust, akit ti megfeszítettetek.

37. Ezeket pedig mikor hallották, szívükben megkeseredének, és mondanak Péternek és a többi apostolnak: Mit cselekedjünk, atyámfiak, férfiak?

Amikor megértjük, hogy a bűneinknek köze volt Jézus megöléséhez, akkor lelkünk fájdalmában átéljük az igazi megtérést. Ezek után hogyan térhetnénk vissza ugyanazoknak a bűnöknek az ismétlődő elkövetésére? Az ősegyház ebben a tudatban élt naponta. Amikor a testvérek közösen megtörték a kenyeret, valójában arról emlékeztek meg, hogy a bűneik mit tettek Jézus testével. Ahogy ezt minden nap átélték, közben átformálódtak. Az „én emlékezetemre” kifejezés héber jelentése: elevenen átélni egy eseményt, mintha abban a pillanatban történt volna meg. Az úrvacsora szövegében benne van, hogy az én emlékezetemre. Tehát át kell élnünk, mintha abban a pillanatban ott lennénk. A kenyér házankénti megtörése volt az, ami a legmélyebben megváltoztatta az életüket.

Apostolok cselekedetei 2,46.

46. És minden nap egyakarattal kitartva a templomban, és megtörve házanként a kenyeret, részesednek vala eledelben örömmel és tiszta szívvel.

Ez a házankénti kenyérmegtörés azt jelenti, hogy otthon is vettek úrvacsorát, nemcsak a gyülekezetben. Tehát ez átformálta az életüket.

Átformálta a gondolkodásukat és megerősítette a Jézus iránti szeretetüket. Továbbá csodálatosan befolyásolta az egymás iránti kapcsolatukat, testvérek és testvérek közötti kapcsolatot, valamint a világ felé való viszonyulásukat. Az Úr félelme alakította és formálta az életüket. A Szent Szellem pedig többféle jelet, csodát tett közöttük, mert szentségben éltek.

Apostolok cselekedetei 2,42–43.

42. És részt vettek az apostolok tanításaiban és a közösségben, a kenyérnek megtörsésében és az imádkozásban.

43. Támada pedig minden lélekben félelem, és az apostolok sok csodát és jelt tesznek vala.

Az Isten Szelleme által az egyszerű tanítványok is szolgáltak, mint például Ananiás.

Apostolok cselekedetei 9, 10–15.

10. Volt pedig egy tanítvány Damaskusban, névszerint Ananiás, és monda annak az Úr látásban: Ananiás! Az pedig monda: Ímhol vagyok, Uram!

11. Az Úr pedig monda néki: Kelj fel, és menj el az úgynevezett Egyenes utcába, és keress föl a Júdás házában egy Saulus nevű tárzusi embert, mert ímé imádkozik.

12. És látá Saulus látásban, hogy egy Ananiás nevű férfiú beméne hozzá és kezét reáveté, hogy lásson.

13. Felele pedig Ananiás: Uram, sok embertől hallottam e férfiú felől, mily sok bosszúsággal illeté a Te szentjeidet Jeruzsálemben:

14. És itt is hatalma van a főpapoktól, hogy mindazokat megköttözze, kik a Te nevedet segítségül hívják.

15. Monda pedig néki az Úr: Eredj el, mert ő nékem, választott edényem, hogy hordozza az én nevemet a pogányok és királyok, és Izrael fiai előtt.

Isten arra használta Ananiást, hogy elvigye az evangéliumot a korai egyház nagy üldözőjének, Saulnak, aki visszakapta a látását, és betöltekezett Szent Szellemmel. Úgy volt képes betöltekezni Szent Szellemmel, hogy előtte Jézust urává fogadta, mert addig nem működik a Szent Szellem keresztség. Amikor megjelent Saulnak az Úr Jézus és leesett a lováról, már ott Urának hívta Jézust. Ott megtörtént az újjászületése.

Az Apostolok cselekedetei 9,5–6. versekben Pál már Urának nevezi Jézust, tehát itt megtörtént az újjászületése. Ezen az egyszerű testvéren keresztül Isten olyan nagy hatással volt Saulra, hogy a legnagyobb apostolok egyike lett belőle, akit később Pál apostolként ismertünk meg.

Csodálatos dolog volt kereszténynek lenni abban az időben. A hívők kedvességet találtak a nép előtt, mert telve voltak Isten szeretetével, és az Úr dicsősége ragyogott rajtuk.

Apostolok cselekedetei 2,47.

47. Dicsérve az Istent, és az egész nép előtt kedvességet találva. Az Úr pedig minden napon szaporítja vala a gyülekezetet az üdvözülőkkel.

Ebben kiárasztjuk mi is a hitünket, hogy a gyülekezetek létszáma nagy gyorsasággal megszorodik. A múlt heti látás is ehhez kapcsolódik, hogy seregelnék be az emberek Krisztus Testébe. Nem a világi komfort megszerzésére törekedtek, hanem az volt a céljuk, hogy mindenki megismertessék a nagy szabadítót, Jézust.

Az úrvacsoráról szóló igesor az 1Korinthus 11,26-al záródik. Ezt most elolvassuk az Egyszerű fordításból. Olvastuk már a mi Bibliánkból is.

1Korinthus 11,26. Egyszerű fordítás

26. Így tehát, amikor esztek ebből a kenyérből, és isztok ebből a borból, akkor valójában az Úr Jézus halálát hirdetitek. Ezt pedig mindaddig tegyétek, amíg az Úr maga vissza nem jön.

Jézus halálának a hirdetése nem más, mint az, hogy beszélünk az Úr haláláról, mégpedig a saját vétkeinkkel összefüggésben. Megértjük mindazt, amit bűneink tettek Jézussal, azaz a bűneink miatt halt meg, amikor bennünket helyettesített a kereszten. Ezt az ismeretet addig

kell táplálni magunkba, amíg Jézus áldozata át nem itatja tetteinket és gondolatainkat, hogy Isten élete megnyilvánulhasson rajtunk keresztül.

Jézus halála az, amely legyőzte a halált, és az ördög egész birodalmát. Tehát, amikor a 26-os versben azt olvassuk, hogy az Úr halálát hirdessétek, az gyakorlatilag azt jelenti, hogy a győzelmét hirdessük. Mert a halálával szerezte meg a győzelmet az ellenség felett.

Az Egyszerű fordításból olvassuk el a 2Korinthus 4,10-et.

2Korinthus 4,10. Egyszerű fordítás

10. Mindig testünkben hordozzuk Jézus halálát, hogy az Ő feltámadott élete is megnyilvánuljon bennünk.

Jézus az Úr, és Jézus az élet forrása. Az élettelen szertartássá változtatott úrvacsora ellentétes hatással van a hívőkre. Ezáltal ítélet, betegség és halál vonul be a gyülekezetbe. Ezért van manapság annyi lelki és testi betegség a keresztények között.

1Korinthus 11, 27–32.

27. Azért aki méltatlanul eszi e kenyeret, vagy issza az Úrnak poharát, vétkezik az Úr teste és vére ellen.

28. Vizsgálja meg azért az ember önmagát, és úgy egyék abból a kenyérből, és úgy igyék abból a pohárból.

29. Mert aki méltatlanul eszik és iszik, ítéletet eszik és iszik magának, mivelhogy nem becsüli meg az Úrnak Testét.

30. Ezért van tikóztatok sok erőtlen és beteg, és aludtak el sokan.

31. Pedig ha mi megítelnénk magunkat, nem ítéltetnénk meg.

32. De mikor ítéltetünk, az Úrtól taníttatunk, hogy a világgal együtt el ne kárhoztassunk.

Ez az igesor nagyon sok kérdést felvet, és nagyon sok félreértelmezés is származik ebből. Például mi az, hogy méltatlanul eszünk és iszunk? Mi az, hogy ítéletet eszünk és iszunk? Segítségképpen ajánlanám figyelmetekbe az Örömhírmondó ságvári újságunk 2015. áprilisi számát. A Békevár portálon keresztül elérhető a bal oldali menüsorban. Ott van az Örömhírmondó, arra kell kattintani. Emlékeztem arra, hogy olvastam ezzel kapcsolatban máshol is. Joseph Prince-nek jelent meg a Star Kiadó kiadásában az úrvacsoráról szóló könyve 2015-ben. Most már 3 éve. Ez a könyv többségében Jézus testével, tehát a pászka kenyérral foglalkozik, míg Ana Mendez könyve a vére is alaposan kitér. A kettőt együtt lehet nyugodtan alkalmazni.

A kenyér Krisztus testéről szól, amikor bűneinket és a betegségeinket hordozza. A pászka kenyéren, amit szerintem mindannyian ismertek, vannak jelképek. A lyukak, sávok és az égésnyomok. A lyuk azt jelképezi, amikor Jézust megkoronázták a töviskoronával, ami sebet ejtett a fején, a szegek, amit bevettek a lábába és a kezébe, végül a dárda, ami az oldalába hatolt. A pászka kenyéren a sávok a korbács nyomai Jézus testén. Azok a kis barnás, pirított részek az égés nyomok Isten haragjának, más néven az ítéletének a tüze, amit Jézusra zúdított. És ez hamuvá égette a mi bűneinket. Ezt nekünk kellett volna elviselnünk, de volt – dicsőség Istennek – egy helyettesítőnk, aki ezt magára vállalta.

Tudatosítsd mindezt, amikor úrvacsorát veszel. Amikor megbecsülöd ezeket a drága igazságokat, amelyek Jézus testével kapcsolatosak, akkor méltó módon veszed az úrvacsorát. Van az a szó a Bibliában, hogy méltatlanul. Ez egy határozó szó, és nem az úrvacsorát vevő hívőre vonatkozik, hanem az evés és ivás módjára. Tehát tudjuk-e, hogy amikor az ostyát, illetve a pászka kenyeret magunkhoz vesszük, akkor mit veszünk magunkhoz? Megértéssel vagy megértés nélkül esszük Jézus testét? Ezt jelenti a méltatlanul szó.

Sajnos a vallásban van olyan, hogy rámutatnak valakire, hogy te méltatlan vagy arra, hogy az áldozáshoz odajárulj, mert például elvált az illető. De a Biblia nem erről szól. Mi Jézus vére nélkül méltatlanok lennénk, mert cselekedetek által nem lehet Isten elé járulni. Csak a vér, az Úr Jézus drága vére az, ami bennünket igazzá tett, méltóvá tett. Tehát, ha magunkat

nézzük, akkor mi méltatlanok lennénk, de itt a méltatlan határozó szó nem az emberre vonatkozik, hanem az úrvacsora fogyasztásának a módjára. Hogy tudatában vagyunk-e annak, hogy mit jelent a kenyér, és mit jelent a bor. És én hiszem, hogy ezzel nagy igazság tárult fel.

Joseph Prince Úrvacsora című könyvéből egy rövid szakaszt felolvastunk:

„Először is lássuk meg, hogy a 29-es vers azt mondja, hogy ha méltatlanul eszel és iszol, ítéletet hozol magadra. Tisztázzunk egy fontos dolgot. A méltatlanul szó egy határozószó, ami azt jelenti, hogy az igét módosítja. (Nem a bibliai Igét, hanem a nyelvtani igét módosítja.) Ebben az esetben a *méltatlanul* határozószó az evés és ivás cselekvését írja le, vagyis nem az evés és ivás cselekvését végző emberre vonatkozik a *méltatlanul* határozó, hanem az evés és ivás cselekvésének módjára. Pál nem azt mondja, hogy ha te egy méltatlan ember vagy, ne vegyél részt az úrvacsorai közösségben. Mégis az egyház valahogy félreértelmezte ezt a tanítást, és így manapság a keresztények azt mondják, hogyha méltatlan vagy, ne vegyél részt az úrvacsorai közösségben! Ha bűn van az életedben, ne gyere az Úr asztalához, ugyanis betegséget, gyengeséget és korai halált hozol magadra. Azt, ami áldásunkra adatott, úgy forgatták ki, hogy átokká lett számunkra.

Mindannyian minden esetben méltatlanok vagyunk, akik az Úr asztalához járulunk, és egyedül az Ő vére az, ami méltóvá tesz minket. Egyedül Jézus halála az, ami feljogosít minket arra, hogy az úrvacsorai közösségből részesedjünk. Pál nem azt mondta, hogy ne járuljunk az Úr asztalához, ha nem vagyunk méltók hozzá, hanem azt mondta, hogy ne vegyünk részt belőle méltatlan módon. Mit jelent méltatlanul enni és inni? Ha tovább olvasod a 29. verset, magad is felismerheted, hogy ha elmulasztod megbecsülni az Úr testét, vagy megérteni annak jelentőségét, akkor méltatlan módon járulsz az Ő asztalához. A korinthusiak azért ettek és ittak méltatlanul, mivel nem ismerték fel, hogy az Úr megtört teste azért van, hogy egészséget, épséget, és teljességet hozzon számukra. Így pusztán rituálénak tekintve az úrvacsorát, elmulasztották annak áldásait. Nem értették meg a kenyér jelentőségét. Igazából nem tudták, miért vesznek részt az úrvacsorai közösségben. Ezt jelenti a méltatlanul való részvétel. Az a mód, ahogy részesülünk az úrvacsorából, meghatározza, hogy megtapasztaljuk-e az Úr testének jótékony hatásait. Ha mi az úrvacsorai kenyeret csak egy darab kenyérnek tekintjük, akkor az valóban csak egy darab kenyér lesz számunkra. Ezáltal saját magunkat lopjuk meg az Úr testének életet adó erejétől.”

Tehát korábban a méltatlan szót nagyon félreértelmezték és nagyon félremagyarázták. Azt hiszem, hogy ez segített megérteni ezt a kérdést, legalábbis egy kis világosságot gyújtott.

Ne egy hagyományként vegyünk úrvacsorát, mint gyerekkorunkban, hogy itt az ostya, azt meg kell enni, hanem ez Jézus teste, ami értünk megtöretett, és ezzel vesszük magunkhoz a gyógyulásunkat – megesszük a gyógyulásunkat magyarul.

Pár gondolat van még vissza, aztán ha van bizonyosságok, azt is meghallgatjuk.

A múlt héten Istennek az az erőteljes jelenléte annak volt köszönhető, hogy az egység növekszik a gyülekezetben. Mert a Zsoltárok 133. világosan megírja, hogy két feltétele van az áldásnak: együtt lenni és egységben lenni! Úgy nincs értelme együtt lenni, hogy viták és harag van a szentek között, mert az egyik feltétel nincs teljesítve.

A másik pedig, a hatalmi pozíciókban lévők felett ma is elimádkoztuk a 2Thessalonika 3,1–3-ig. Ezt a hatalmi pozícióban lévők felett szükséges elimádkozni, legyenek azok világi vagy egyházi vezetők. Úgy imádkozzuk ezt az Igét, hogy az alkalmatlan és a gonosz embereket levágjuk a hatalmi pozíciókban lévőkről, a vezetőkről, és Isten csak igaz szívűekkel vegye őket körül, akik jó befolyással vannak, és Isten akarata szerint adnak segítséget a számukra.

2Thessalonika 3,1–3.

1. Végezetre imádkozzatok értünk atyámfiai, hogy az Úrnak Igéje terjedjen és dicsőíttessék, amiként köztetek is.

2. És hogy meneküljünk meg az alkalmatlan és gonosz emberektől. Mert nem mindenkinnek van hite!

3. De hű az Úr, aki megerősít titeket és megőriz a gonosztól.

A következő gondolat: ha valakinek van valamilyen ajándéka Istentől, akkor azért nem neki kell harcolnia testi módon, hogy előrébb jusson. Ma az egyik szolgáló társam éppen azt mondta, hogy az ajándék utat tör magának, és sokszor gondolok a bibliai Józsefre. Neki ott voltak az ajándékai, közben kútba dobták, rabszolgának eladták, börtönbe került, de az ajándék elvitte arra a pozícióra, amit Isten eltervezett a számára.

Jövő hétfőn házasság hete szolgálat lesz. Én azt tudnám javasolni mindenkinek, ha éppen családtagok közül valaki erre a hétfőre vagy hétvégére ellátogat ide, akkor érdemes elhozni őket, mert, ahogy hallottátok Pesten is, Antal Csaba azt mondta, hogy ők is szívesen beiratkoznának erre a 13 kurzusra. Nem azért, mert baj van a házasságukkal, hanem azért, hogy jobbá tegyék. Ez elérhető lesz az interneten is és tovább tudjátok küldeni úgy, ahogy a többi tanítást is.

Ágnesnek van üzenet a szívében.

Ágnes: Most, ahogy imádkoztunk, az jött a szívembe, hogy ahol szárazság van, ott nyílnak meg az egek csatornái, ahol pedig sok eső esett, záródjanak be az egek csatornái Jézus nevében. Még a múltkor volt szó a pesti tanításban a talentumokról. És ott annak az igeszakasznak a vége felé van az, hogy: „Uram, te ott is aratsz, ahol nem Te vettedél, és ott is gyűjtesz, ahol nem te szórtál magot”. És erről azt a megértést kaptam, hogy Jézus volt a mag, aki értünk elvettetett, és a zsidók közé vettetett el, mint mag, mert zsidónak született. Először a zsidókra töltetett ki az üdvösség, és utána a többi népre. Erre vonatkozik az, hogy ott is aratsz Uram, ahol nem te vettedél. Amen.

Pásztor: Gyógyító kenet van lábszárban, derékban, meg a torokban is.

Benne van az 1Péter 5,7-ben, hogy Jézusnak adjuk át az életünket! Olvastam egy példázatot. Egy embernek volt egy nagy háza. Alsó szinten öt szoba, a felső szinten öt szoba. Egyszer kopogást hall, kinyitja az ajtót, ott áll Jézus. Meg van illetődve, tessékeli beljebb, válaszd ki a legszebb szobát! Éjszaka megint dörömbölnek, ott áll az ördög az ajtóban. Hosszú időbe telt, míg kitessékelt. És másnap reggel megkérdezi Jézust, hogy miért nem jöttél segíteni? Azért, mert te csak egy szoba felett adtál nekem hatalmat! Ezt követően a ház ura azt mondja, hogy bocsánat, akkor csináljuk úgy, hogy öt szoba a tiéd, öt szoba az enyém. És Jézus úriemberként belemegy. Következő éjszaka megint dörömbölnek, megint ott az ördög. Megint nagy a tusakodás, mire kitessékeli, és másnap reggel ismét kérdezi Jézust, hogy miért nem jöttél segíteni? Azért, mert csak a fele ház felett vagyok úr. Azt mondja: miért nem csinálod úgy, hogy adod az egész házat nekem, és akkor nem én lakom nálad, hanem te laksz én nálam. És miután átadta Jézusnak az egész ház feletti hatalmat, uralmat, következő éjszaka megint dörömböltek az ajtón, megint az ördög. De most Jézus ment oda az ajtóhoz, a háziúr meg ott lopakodott mögötte, hogy mi történik. Kinyitotta az ajtót Jézus, és az ördög azt mondta, hogy: jaj, bocsánat, eltévesztetem a házszámot!

Megköszönjük az Úr Jézusnak, hogy itt volt ma közöttünk. Jövő héten várunk benneteket szeretettel.

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

